

РЕШЕНИЕ

№ 698

гр. София, 09.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 27.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **11424** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на сдружение „Асоциация на българските кинозалони“ със седалище в [населено място], чрез адв. З., срещу отказ сдружението да бъде вписано в регистъра по чл. 19, ал.1, т.3 от З., обективиран в писмо изх. № 01-454 от 05.11.2021г. на изпълнителния директор на изпълнителна агенция „Национален филмов център“. Жалбоподателят посочва, че изискването да се регистрират само търговци е отпаднало с изменението на чл. 19, ал.4 от З. в ДВ, бр. 18 от 02.03.2021г. В някои разпоредби на ППЗФИ се предвижда участие в процедури по избор на Националния съвет за кино, Националната комисия за разпространение на филми и Националната комисия за фестивали и културни прояви на професионални организации и юридически лица, вписани в регистъра по чл. 19, ал.1 от З. - чл.3, ал.3, чл.5, ал.1, чл. 18, ал.1, т.1, чл.19а, ал.1, т.4 от ППЗФИ. Жалбоподателят е именно професионална организация и юридическо лице, което за да участва в тези процедури или органи следва да е вписано в регистъра по чл. 19, ал.1, т.3 от З.. Освен това дейността на сдружението е в съответствие с чл.3, ал.3 от ЗЮЛНЦ, тъй като в качеството ѝ на допълнителна стопанска дейност е свързана с основната дейност на сдружението – предприемане на мерки за развитие и утвърждаване на високи професионални стандарти и професионална етика при кинопоказа и киноразпространението. Поради горното се иска от съда да отмени процесния отказ и да върне преписката на административния орган с указания регистрацията да бъде извършена. Претендират се разноси по списък. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на

пълномощника на жалбоподателя.

Ответникът - изпълнителния директор на изпълнителна агенция „Национален филмов център“, редовно призован, в молба от 24.01.2022г. оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски по списък.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление рег. № 01-1446 от 05.11.2021г. по описа на ИА "НФЦ" жалбоподателят е поискал да бъде регистриран в Единния публичен регистър на разпространителите на филми в Република България. По повод заявлението директорът на ИА "Национален филмов център" е издал оспорения Отказ за регистрация като разпространител на филми, обективиран в писмо изх. № 01-454 от 05.11.2021 г. по съображения, че жалбоподателят не отговаря на изискването на чл. 19, ал. 4 от З., тъй като не е регистриран като търговец.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване /в законоустановения срок по чл. 140 АПК – на 12.11.2021г./ от лице с правен интерес, чиито законни интереси непосредствено се засягат от процесния акт. Обжалваното писмо, предвид съдържанието си, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът, в резултат на извършената служебна проверка в изпълнение чл. 168 АПК относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, установи следното:

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган – директор на ИА "Национален филмов център" във връзка с правомощията му по чл. 7 от З.. Не се установи неспазване на установената от закона писмена форма. Отказът е мотивиран, съдържа фактически и правни основания за издаването му. Основният спор се свежда до разрешаване на въпроса необходима предпоставка ли е за вписване в Единния публичен регистър на разпространители на филми лицето да е "търговец".

В чл. 19, ал. 1 З. при изрично и изчерпателно изброяване са посочени лицата, които подлежат на вписване в единния публичен регистър, създаден и поддържан от АНФЦ между които и по т. 3. разпространителите на филми. Според чл. 19, ал. 4 от З. на регистрация по ал. 1, т. 1 – 4 подлежат и лица, регистрирани като търговци по законодателството на държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

Безспорно е, че под "търговец" по смисъла на посочената разпоредба се разбира всяко ФЛ или ЮЛ което отговаря на изисквания, установени в ТЗ. В част втора от ТЗ са регламентирани видовете търговци – ЕТ, държавни и общински предприятия и търговски дружества. Жалбоподателят е сдружение с нестопанска цел, регистрирано по ЗЮЛНЦ /чл. 19 от ЗЮЛНЦ/. Сдружението е регистрирано в частна полза съгласно чл.1, ал.1 от устава му, публично достъпен в търговския регистър, с цел: подпомагане работата и защитаване интересите на членовете си; развитие и утвърждаване на високи професионални стандарти и професионална етика при кинопоказа и

киноразпространението на филми; защита интересите на членовете си пред държавни органи, обществени организации и други ФЛ и ЮЛ; съдействие за осъществяване на обмен на мнения, становища, дискусии и консултации по въпроси, засягащи стратегическото развитие на киноиндустрията в България; борба с пиратството; представяне на българските независими киноразпространители на национално и международно ниво; включване в международния обмен на информация между организации със сходни цели и задачи; членство в международни организации, популяризиране на кинозалоните като подходящо място за реклама. Безспорно по арг. от чл. 3, ал. 3 от ЗЮЛНЦ, то може да извършва допълнителна стопанска дейност само ако е свързана с предмета на основната дейност, за която е регистрирано, и като използва прихода за постигане на определените в устава или учредителния акт цели. Сдружението безспорно е ЮЛ, но не е търговец от изрично регламентирани в ТЗ, подлежащи на вписване в ТР /ЕТ, държавни и общински предприятия и търговски дружества/. Сдружението не е и търговец според обема и предмета на извършваната дейност по чл. 1, ал. 3 от ТЗ, а именно лице, образувало предприятие, което по предмет и обем изисква неговите дела да се водят по търговски начин даже ако дейността му не е посочена в ал. 1. За да достигне до този извод съдът прецени целите и какъв е предмета на дейност на сдружението. Както се посочи, същото е в частна полза и развива дейност, свързана основно с подпомагане на членовете си и оказване съдействие на други лица при обмен на информация, представителство, членство и популяризиране, но тази дейност не се извършва по занятие и няма за цел получаването на печалба.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че има изменение на чл. 19, ал.4 от З., което допуска вписване в регистъра на лица, които не са търговци. Първо, изменение има в ал.1, но не и в ал.4 от закона. Второ, смисълът който чл. 19, ал. 4 от З. влага в понятието търговец, е този регистриран като такъв по см. на ТЗ, а това са ЕТ, държавни и общински предприятия и търговски дружества. Разпоредбата на чл. 19, ал. 4 З. следва да се тълкува във взаимовръзка с чл. 4 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, според който се водят два регистъра - търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел, като в първия се вписват търговци, клонове на чуждестранни търговци, а във втория - юридически лица с нестопанска цел и клоновете на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел. Доколкото жалбоподателят не фигурира в търговския регистър, той няма качеството търговец.

Не се споделят и възраженията, че от някои разпоредби на ППЗФИ се прави извод, който дерогира изискването на чл.19, ал.4 от З.. Разпоредбите на чл.3, ал.3, чл.5, ал.1, чл. 18, ал.1, т.1, чл.19а, ал.1, т.4 от ППЗФИ коментират права на професионални организации и юридически лица, вписани в регистъра по чл. 19, ал.1 от З., да участват в Националния съвет за кино и Националната комисия за фестивали и културни прояви. Тези разпоредби не противоречат на чл. 19, ал.4 от З., тъй като дават възможност едните участници да са професионални организации, а другите - юридически лица, вписани в регистъра по чл. 19, ал.1 от З.. Няма възможност да участват ФЛ, дори да са вписани в този регистър, както и лица, които не са вписани в него или нямат качеството на професионални организации. Жалбоподателят не е доказал качеството си на професионална организация, посочена в заповед на министъра на културата по чл.5 от ППЗФИ, нито може да бъде вписан в регистъра по чл. 19, ал.1, т.3 от З.. Следователно причината да не може да участва в посочените

органи е липсата на статут, а не че участието му в тях обуславя необходимост да се впише в регистъра.

По така изложените правни аргументи настоящата съдебна инстанция обоснова краен извод за материална законосъобразност на оспорения отказ, поради което жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в размер 600лв., платено в брой съгласно договор за правна защита на л. 31. Неоснователно е възражението за неговата прекомерност, с оглед фактическата и правна сложност на делото, осъщественото процесуално представителство и претенцията за възнаграждение в размер, близък до минимума, определен в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на осн. чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на сдружение „Асоциация на българските киносалони“ със седалище в [населено място], чрез адв. З., срещу отказ сдружението да бъде вписано в регистъра по чл. 19, ал.1, т.3 от З., обективиран в писмо изх. № 01-454 от 05.11.2021г. на изпълнителния директор на изпълнителна агенция „Национален филмов център“.

ОСЪЖДА сдружение „Асоциация на българските киносалони“ със седалище в [населено място] да заплати на изпълнителна агенция „Национален филмов център“ сумата от 600лв. разноски по делото.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: